

« zurück blättern vor »

LUFTLOCH subst. m., ab 1785; ‘eine Öffnung, durch welche Luft tritt’ –
‘otwór wentylacyjny’: 1785 Torz.Szkl. 35, L *Luftlochy w piecu szklar skim,*
trzy dziury, przez które powietrze wchodząc w piec, lepiéy ogień rozżarza. ◊
[LBel.] (1797–1801) 1865 Ciec., Sw *Luftlochy są wyrobotki dla wpuszczenia*
w ziemię potrzebnego powietrza i światła. – L, Sw. ◊ **Etym:** nhd. *Luftloch*
subst. n., ‘Loch, durch welches die Luft Zutritt hat’, GRI. ◊ **Konk:** ↑*luft*. ◊
Der: *luftloszek* subst. m., [hapax] 1785 Torz.Szkl. 58, L *Dwa wietrzniki*
i luftloszek. Zuerst geb. L.

« zurück blättern vor »